

Església de Santa Maria de Puigpardines a la Garrotxa © FOTOTECA.CAT

Poble del municipi de la Vall d'en Bas (Garrotxa), (**anteriorment de Sant Privat**) situat al SE de Sant Privat d'en Bas, a la dreta del Gurni.

Població: 127 h [2009]

A l'antiga església de Santa Maria de Puigpardines, cedida el 1108 pel bisbe Bernat Umbert de Girona i per la vescomtessa Ermessenda, muller d'Udalard Bernat de Milany, els canonges de Santa Maria de Manlleu fundaren el priorat de Puigpardines , pabordia canonical regida per un canonge paborde o preposít; tenia només un o dos preveres i algun servent. Fou famosa l'anomenada Confraria d'En Bas, establerta en aquesta església, que agrupava nobles i pagesos (s. XIII-XIV). Des del s. XV no hi residí cap canonge i a partir del 1592 esdevingué simple parròquia rural, aviat convertida en sufragània de la de Sant Privat d'En Bas. Resta part de l'església romànica (s. XII), molt malmesa pels terratrèmols del s. XV i ampliada amb dos cossos i un absis renaixentista pobre.

Segons Botet i Sisó, l'any 1904 tenia 44 edificis i 308 habitants.

Segons la web de l'Ajuntament de la Vall d'en Bas

Sota un contrafort emboscats de roures, alzines i faigs, que és la vegetació predominant de la Vall, sobressurt la parròquia de Puigpardines, presidint un entorn soliu i silenciós. L'església de Santa Maria de Puigpardines, que en altre temps fou monestir, té el seu origen el segle XII, del qual es conserva encara l'antiga portalada romànica, situada a la part posterior de l'actual església, amb dues columnes i els corresponents capitells.

A l'interior s'hi troba una notable pica baptismal d'immersió, úniques i rellevants restes del romànic que s'hi conserven.

La parròquia de Puigpardines està estretament lligada a la nissaga d'una notable família de cavallers, la qual tenia llur força o castell dins la demarcació de l'església referida. Als primers revolts del camí que surt del mas Toralles en direcció als paratges de Fontanills, s'hi troben emboscades enmig de bardisses, algunes restes de l'antiga força. Si ens hi fixem, podem veure que es tractava d'una construcció sòlida i ferma. Ja el 1385, Antoni de Puigpardines hi consta com a propietari i resident.

L'ERMITA DE SANT ANTONI
Poc abans d'arribar al petit nucli de Puigpardines, un caminet s'enfila cap a dalt d'un turó, on en mig de bonics prats hi presideix l'esglésiola. La primera notícia documentada data de l'any 1396.

PUJADA A FONTANILLS
A la banda de dalt del conjunt parroquial de Puigpardines, s'aferma l'imponent mas de Toralles. Des d'quí s'enfila una carretera que a peu o en vehicle ens portarà fins als paratges de Fontanills. La presència d'una casa deshabitada sobre un altià enfaixat de pastures, ens permet gaudir d'unes vistes panoràmiques espectaculars sobre la plana d'en Bas i les muntanyes de l'entorn.